

[Thisted Knudsen.]

optræde i disse sager. Jeg er tilhænger af, at der er det bedste samarbejde — jeg har selv været med til lokale fredninger og forhandlinger mellem Naturfredningsforeningen og os, der repræsenterer befolkningen i disse egne, det har Naturfredningsforeningen pligt til — og jeg synes, den højtærede statsminister bør understrege, at han er enig i dette synspunkt.

Må jeg så endelig gøre en bemærkning om strandene. Jeg hører til dem, der er helt tilhænger af, at vi alle skal kunne gå i vandet overalt på de danske strande; det kan ikke nytte, det irriterer, når der står skilte med „privat strandbred“. Jeg vil gerne henstille til den højtærede statsminister at lade politiet undersøge nogle af disse skilte. Jeg har den opfattelse, og med god grund, at der findes skilte ikke mindst på de sjællandske strande, der ikke har nogen bund i de retlige forhold, men hvor man ganske roligt bare har sat disse skilte op, og de må irritere. Politiet har vel så megen tid, højtærede justitsminister, at det en dag kan tage sig af denne sag. Jeg tror, at artige ting ville komme frem.

Statsministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der er givet til de foreslåede ændringer i loven om naturfredning, både til begrundelsen for at vi foretager ændringer — og jeg kan nærmest forstå, at det er der almindelig tilslutning til — og til selve ændringerne.

Der er jo også rejst spørgsmål om, hvorvidt vi skal gå den vej, der her er foreslået, eller rettere: gå så vidt som her foreslået, men også her vil jeg takke for den saglige måde, spørgsmålene blev behandlet på. Jeg kan sige, at denne min sidste bemærkning især er inspireret af det udmærkede indlæg, som jeg synes det ærede medlem hr. Thestrup kom med — heri ligger naturligvis ikke noget nedsættende med hensyn til andre indlæg.

Jeg forstår, at der er almindelig enighed om, at udviklingen skrider så hurtigt frem, at der må gøres noget, selv om der kun er gået kort tid, siden vi sidst ændrede loven om naturfredning. Derimod har jeg en fornemmelse af, at flere af ordførerne, og også kredse ude i befolkningen, har tænkt på den gamle revyvis: „Du går for vidt,

Schmidt“ — i dette tilfælde Kampmann. Dette med at gå for vidt blev nævnt mange gange, sidst af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, som i øvrigt ikke talte så meget om selve lovforslaget, men nærmest havde et personligt mellemværende med Danmarks Naturfredningsforening. Jeg tror, man må afvente, hvad Naturfredningsforeningen vil sige til dette indlæg. Det var, så vidt jeg forstod, ikke nogen direkte kritik af naturfredningsmyndighederne, som slet ikke har været indblandet i denne sag.

Det er jo rigtigt, som det har været nævnt fra flere sider, at de væsentligste bestemmelser — alt efter hvad man betragter som væsentligt — hovedsagelig er ændringerne under nr. 1, 12 og 15.

Og så er der naturligvis tillige bestemmelsen i ændringen under nr. 10 — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, der nævnte denne bestemmelse og ønskede den drøftet i udvalget. Det er vi naturligvis villige til. Det ærede medlem mente, at man belastede amterne for meget. Jeg må gøre opmærksom på, at bestemmelsen — det tror jeg også det ærede medlem er klar over — i og for sig betyder en lettelse for amterne i forhold til det nu bestående, en indrømmelse over for amterne, som vi har indføjet efter forhandling med Amtsrådsforeningen. Og da der ikke fra anden side er fremført noget herom, kan jeg oplyse, at Købstadsforeningen ikke er så glad for denne indrømmelse. Vi har søgt at bevæge os mellem de synspunkter, der blev gjort gældende af de to parter.

Jeg forstår, der er tilslutning til ændringen under nr. 1, medens der var betænkelighed ved ændringen under nr. 12, som jo omhandler noget af det samme, bestemmelser om visse zoner. Jeg har den opfattelse, at det nærmest er noget for sent, at vi går stærkere frem — der er allerede sket betydelig skade mange steder — og at det er på tide, vi får sikret de tiloversblevne oldtidsminder.

Hvad angår ændringen under nr. 15, har der været rejst tekniske spørgsmål med hensyn til, hvad der skal forstås ved „en bredde på mindst 5 m“. Vi kan tale om det i udvalget. Jeg havde egentlig helst set 3 m, for det er den afstand, man har brugt ved strandkanten. Der er nogle, der mener, det er for lidt; men skulle der være